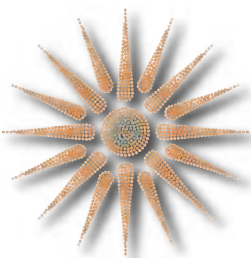

Станислав ПЕТКОВСКИ

НИЕ И БРОЈКИТЕ

Роследниве 14-15 години нашиов народ е бомбардиран и преокупиран со бројки и со различни теории за разговор, кои повторно ги имаат бројките како централна тема. Се чини дека повторно сме полигон на политички и на општествени игри, кои се пласираат преку медиумите и моја препорака за обичниот консумент е: НЕ ГИ ДОЖИВУВАЈТЕ ПРЕМНОГУ СЕРИОЗНО, НЕ СЕ ВОЗБУДУВАЈТЕ!

Имавме митинг на опозицијата на "15 септември" и навистина секој, според својата потреба, калкулираше со бројките. Најчудно од сè што нашата Влада рече дека митингот е неуспешен. Но, не знам што се подразбира како успешен митинг. ШТО Е УСПЕШЕН МИТИНГ? Ако под успешен се подразбира да фрлаат молотови коктели, да направат неред низ целиот град, да ја парализираат со денови државата и на тој начин да го покажат револтот, кој беше вербализиран на митингот, дали тоа ќе значеше УСПЕШЕН МИТИНГ. Или, ваквата квалификација е само ПРЕДИЗВИК и ПОКАНА, кога ќе го прават, следниот да го направат како оној во Струга, за да може со "кеиф" полицијата да реагира. Ако се мисли на бројката на присутни, не сум слушал дека постои цензус за успешен митинг, освен оној видлив, каде што "свикувачите" на митингот би го гледале севкупниот број на присутни во делокруг на нивниот поглед (ајде, на пример, 500 луѓе). Колку што можев да забележам на ТВ, таму имаше многу, многу повеќе народ. Колку народ е доволен за нашата власт да реагира и да се замисли?

Колку е доволно, како бројка, да констатира дека митингот на оние кои се нејзини опоненти е успешен? Дали се потребни 100.000 присутни, или се потребни 200.000. Се разбира, доколку се организира митинг со таква масовна присутност, тогаш во опасност доаѓа и самата власт и државата. Тоа е една петтина од целокупното население.

Дали тогаш, на таква присутност, може да се организира ред и било каква појава да прерасне во опасна верижна реакција? Или, успешен митинг е 150.000, толку колку што е потребно за распишување референдум? Или, можеби и тоа не е доволно? Доколку 40.000-50.000 луѓе не се доволни, за Владата да ги почитува, дали тогаш е доволна бројка од 80 добро вооружени луѓе, кои имаат ракети и минофрлачи? Дипломатски е да се почитува било каква иницијатива на која присуствуваат луѓе собрани во бројка која е на повеќе илјади.

Ние во Македонија научивме дека БРОЈКИТЕ се релативна категорија и тие се употребуваат на ЧУДЕН начин. Тогаш, ако разговараме за бројки, дали и колку е доволно да се промени УСТАВ, а колку е доволно како бројка да се промени ЗАКОН. Со бројка од 400.000 луѓе се промени Уставот, се воведо охридски Рамковен договор, а за промена на Законот за територијална поделба не беа доволни 450.000 луѓе. Токму и тука овие денови гледам дека се поддржува трендот - БРОЈКАТА НЕ Е ВАЖНА, ВАЖНО Е ШТО НОСИ БРОЈКАТА СО СЕБЕ. Токму и тоа е поентата, квантитетот не е битен, туку квалитетот на бројноста со тоа дали таа бројка има средства за ДЕСТАБИЛИЗАЦИЈА или само таа бројка МИРНО И КУЛТУРНО го изразува својот револт. Поради тоа, очекував и очекувам нашата Влада да има почитување за оние кои како средство го користат зборот, користат постапки регулирани со закон и прават активности кои не ги загрозуваат правата и животите на нивните сограѓани. Ако ваквата нивна активност, независно од бројноста и од активностите се омаловажуваат и се третираат како неуспешни, дали со тоа им се испраќа порака: КОЛКУ И ДА "МАФТАТЕ" И ЗБОРУВАТЕ, ЕМ НЕ СТЕ ДОВОЛНО, ЕМ НЕМАТЕ СРЕДСТВА ЗА ЗАГРОЗУВАЊЕ.

И, навистина, ако "Кондовскиот" случај и третманот на државата кон него, полно со "РАЗБИРАЊЕ И ВНИ-

МАНИЕ" беше само поради нивната вооруженост и подготвеност тоа исто оружје да го употребат за дестабилизација. Така, можеби како што гледаме со години наназад, се промовира став, дека ако сакаат некого сериозно да го прифатат, независно од бројката, мора да "заигра" оружјето. Навистина опасно!

Еве друг случај, на слична основа. Се шетам низ Источна Македонија, гледам стари фасади, стари куќи, затворени фабрики, стари автомобили, како да сум се вратил во минатото од пред 20-30 години (тука Струмица е исклучок), и не е важно што на луѓето таму им е лошо. Нема кој да се бунува и да воспоставува 20 отсто од нешто. Бидејќи тука сите се Македонци, нема меѓуетнички тензии, нема интерес за политички договори и дестабилизација, нема 20 проценти од нешто. Во последно време сите ние 75-80 проценти сме преокупирани со 20 отсто, рамковен е за тоа, вести се за тоа, разни случаи се во врска со тоа и гледаме дека не е битно да сме 80 проценти, кога не нема како вест, како целна група и кога сме си толку КРОТКИ што нема ниту да не забележат. Така, 80 проценти КРОТКИ се еднакво на 10 проценти БУНТОВНИ И ВООРУЖЕНИ, така всушност ние сме двојно помалку од 20 отсто; но сме 8 пати помалку од онаа бројка колку што не има. По таа логика, или "ај за забава КВАЗИ-МАТЕМАТИКА", за било кој да не почитува, почнувајќи од нашата Влада, треба постојано да се собираме во бројка која е 8 пати поголема од очекуваната, ако сме МИРНИ.

Сега, митингот помина, имаше најмалку 40.000 луѓе, што би се рекло по оваа математика САМО 5.000 луѓе - тогаш и не е некоја бројка.

На крај, нешто за ароганцијата - оној кој се жали дека другиот е арогантен, најверојатно нема средства и план да му преседне на оној другиот неговата ароганција. Оној кој е арогантен, нема што друго да понуди, освен тоа што со односот наметнува дека е важен, дури и да нема некоја особена способност.